

13. april, 2008

Visne mænd og troværdighed

Christen Sørensen (CS) bringer i sit indlæg "Konjunkturer, finanspolitik og vismænd" (Information, 9. april) et voldsomt angreb på vismandsinstitutionen. Baggrunden er, at CS mener at have belæg for, at vismændene "to gange i træk og i helt afgørende situationer kommet med klart fejlagtige finanspolitiske anbefalinger". Umiddelbart lyder det da også som et problem, hvis vismænd tager fejl to gange i træk. Men det reelle problem er imidlertid, at i relation til analyser af konjunkturer og konjunkturpolitik træder det tydeligst igennem, at økonomi ikke er en eksakt videnskab. At vurdere en økonomis kortsigtede og uforudsigelige bevægelser vil uvægerligt basere sig på skøn (men selvfølgelig helst på så fagligt velfunderede skøn som muligt). Nogle gange skønner man rigtigt, andre gange forkert. Selve begrebet en "fejlagtig anbefaling" er derfor meningsløst, da anbefalinger altid vil tage udgangspunkt i vurderinger, som er underlagt betydelig usikkerhed.

Dette problem synes CS da også at være bevidst om, idet han dels betinger sit udsagn af, at vurderingerne i Nationalbankens seneste Kvartalsrapport holder, og dels af at han selv tror de holder. Opfyldelsen af førstnævnte betingelse er naturligvis underlagt den samme store usikkerhed som alle andre konjunkturvurderinger. Sidstnævnte betingelse er opfyldt per definition, men spørgsmålet er, om det har nogen betydning, hvad CS er overbevist om? Det afhænger af hans troværdighed som økonom, og troværdigheden af den faglige vurdering han refererer til i sit indlæg. Indlægget giver dog ingen mulighed for at bedømme hans aktuelle faglige vurderinger. Læseren må blot forholde sig til, at han er professor ved SDU, og fhv. overvismand. For så vidt angår hans faglige kvalifikationer kan jeg dog bemærke, at et opslag i en database over internationale økonomipublikationer viser, at CS ikke er, eller har været, videre aktiv dér: For perioden 1974 til 2006 viser databasen "EconLit" 0 (nul) internationale publikationer af CS.

Men heldigvis behøver man som læser ikke endnu en gang at fortvivle over, at diverse professorer og "eksperter" har forskellige meninger og holdninger vedr. en konjunktursituation. CS slutter nemlig af med at anfægte den siddende overvismands moral, og foreslå hans afgang. Desuden mener han også, at en anden vismand bør forlade posten grundet nogle (i indlægget ubegrundede) dispositioner i forbindelse med "tvivlsomme universitetsansættelser". Disse perfide og injurierende udfald tyder stærkt på, at CS's ærinde slet ikke var fagligt, men personligt. Således får han grundigt skudt sig selv i foden og hovedet - hvis hans formål med indlægget altså var at blive taget alvorligt som økonom.

Man kan egentlig undre sig over, at man ubegrundet kan få lov til at tilsvine andre mennesker på den måde, men det har i det mindste den sidegevinst, at CS's faglige troværdighed nu er ikke-eksisterende. Selv tidligere overvismænd kan tilsyneladende visne med tiden.